

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 נובמבר 2019

תפ"ח 18-08-39520 מדינת ישראל נ' ופניש

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא גלעד נויטל, אב"ד,
כב' השופטת טלי חיימוביץ,
כב' השופטת לימור ביבי

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד יעל הראל

המאשימה

נגד

בנימין ופניש – נוכח
ע"י ב"כ עו"ד טלי גוטליב ועו"ד אביאל אהרון

הנאשם

פרוטוקול

נוכחת עו"ד אביטל בן-נון המייצגת את המתלוננת

התובעת: אני אגיש לבית המשפט בישיבה הבאה את ת/4 ות/9 שלקחתי כדי להפריד בהתאם לאמור בפרוטוקול הקודם ואגיש גם את ת/7.

עדת תביעה מס' 1, המתלוננת, ג'ני גרמן מוזהרת כחוק ומעידה בעדות ראשית

- ש. **תציגי את עצמך, בת כמה את, במה את עוסקת?**
- ת. אני בת 47, אני מנהלת מרפאת אולטרסאונד נשים בהריון, 29 שנים בארץ, יש לי שני ילדים אני אמא חד הורית. הגדולה בת 18 עוד שבועיים כרגע במשלחת בפולין והקטן בן 10 וחצי
- ש. **תספרי על ההיכרות שלך עם הנאשם.**
- ת. את הפנים של הנאשם הם היו מוכרות מכל מיני מקומות בילוי.
- ש. **איזה מקומות בילוי?**
- ת. כמו מסיבות, מפגשי משפחות, בים, ביער, הפנים היו מוכרות לי, התקשרו לי לקבוצ אנשים שגרים בתל אביב, באוגוסט 2015 הגעתי לאיזה שהיא מסיבת התרמה על כיס גלגלים למישהו, הגעתי לבד לאותה מסיבה, ברגע שנגמרו לי המים התעצלתי ללכת לך להבית מים וחיפשתי פנים מוכרות כדי לבקש מים, בדיוק ראיתי את בני עובר (מצביעה הנאשם) שאלתי אם יש לו לשתות והוא אמר שיש לו בצידנית בירה, אין לו מים, ניגש איתו לצידנית, הוא הוציא לי בקבוק בירה, פתח לי אותו ולקחתי אותו, הודיתי לו השתיה והלכתי לי לכיווני. באותה מסיבה לא הייתה לי יותר אינטרקציה עם בני. חו אחרי בספטמבר לא זוכר תאריך הגעתי למסיבה אחרת עם מפגש משפחות, עם ילדים, ראיתי שבני מנסה להתקרב אליי ומנסה ליצור אינטרקציה מבחינת ריקוד.
- ש. **זה מסיבות שהיו בהם ריקודים?**
- ת. כן. ראיתי שהוא מנסה ליצור אינטרקציה ולרקוד על ידי ומכיוון שלא הייתי מעוניינת הורדתי את העיניים למטה ובני הבין ולא ניגש אליי יותר, גם באותו יום לא הייתה לי א שום אינטרקציה. יומיים אחרי מצאתי הצעת חברות בפייסבוק והודעה מהנאשם וע

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא גלעד נויטל, אב"ד,
כב' השופטת טלי חיימוביץ,
כב' השופטת לימור ביבי

- 1 לו, קיבלתי את החברות שלו, כתבתי לו תודה וענה לי בחזרה תודה וכך התחלנו להתכתב,
2 בני כמה, לא זוכרת על מה דיברנו, החמאתי לו על המראה הצעיר שלו, כי הוא לא נראה בן
3 50.
4 ש. אני מציגה לך את ההתכתבות שלך עם הנאשם, תאשרי שזו ההתכתבות שלך איתו?
5 ת. כן.
6

7 **התובעת:** אבקש להגיש את ההתכתבות. המתלוננת היא החלק הכהה והנאשם הוא הבהיר והרצף
8 הוא רצף כרונולוגי.
9 **העדה:** אני מאשרת.

הסניגורית: אין התנגדות בכפוף להתייחסות המתלוננת לרצף התאריכים שבמסמכים.
המסמכים (3 עמודים) מוגשים ומסומנים ת/10.

המשך...

ת. המשכנו להתכתב באיזה שלב שאל אותי הנאשם איפה אני מבלה בדרך כלל ואם זה רק במסיבות בטבע או גם מועדונים, אמרתי שאני לא אוהבת מועדונים, מלחיץ לי, חשוך לי, יש הרבה אנשים, לא אוהבת זה לא הסגנון שלי. המשיך לשכנע אותי הנאשם שזה יכול להיות אמוד נחמד ואפשר לשנות אווירה, באיזה שלב אמרתי שזה אפשרי לנסות לצאת למקום בילוי חדש, להכיר אנשים חדשים. רק שלפני שהסכמתי לצאת לבילוי עם הנאשם רציתי לוודא קודם שבאותו קום ובאותו מועדון יהיו לפחות פנים אחד מוכרות לי, כך שלא מלכתחילה לא תכננתי לצאת לבילוי זוגי אני והנאשם, חיפשתי אנשים שאני מכירה לשם כך פניתי לידיד שלי בשם רוני שאלתי אם באותו יום ובאותו מקום הוא יהיה, שמח מאוד שאני מגיעה, עשה לי לייק ואמר שהוא יחכה לי, חזרתי לנאשם וענית לי לו שיש מצב שאגיע רק אבדוק מה קורה עם הילדים. אחרי שהודעתי לו סופית שאני מגיעה ביום חמישי הקרוב, שאל אותי הנאשם מתי אני מתכננת להגיע, ואמרתי שאגיע כנראה בסביבות חצות בשעת פתיחת הדלתות. שם המועדון קומפורט. שאל אותי הנאשם מתי תכננתי ואמרתי לו בחצות, הוא הציע לי לעבור אצלו לפני כן לשתות דרינק ובחצות להמשיך לקומפורט. כך סוכם שאגיע לפני כן, אשתדל ביקש הנאשם שאגיע קצת יותר מוקדם מ—22:00 ואמרתי לו שזה בלתי אפשרי כי יש לי ילדים בסוף סוכם שאני אשתדל לצאת עם הרכבת באיזור שעה 21:00, כך היה, עליתי לרכבת וסימסתי לו שאני ברכבת, ענה לי הנאשם שהוא מתלבש ויוצא לאסוף אותי מהרכבת. הגעתי לתל אביב הוא אסף אותי מהרכבת, לא מתמצאת בתל אביב, להגיד לאן נסעתי אני לא יודעת להגיד איזו תחנה ירדתי, שאלתי איפה לצאת מהרכבת, יצאתי מהרכבת הוא חיכה לי עם האוטו שלו עליתי לרכב ונסענו למיטב זכרוני

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 נובמבר 2019

תפ"ח 39520-08-18 מדינת ישראל נ' ופניש

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא גלעד נויטל, אב"ד,
כב' השופטת טלי חיימוביץ,
כב' השופטת לימור ביבי

- 5 עד 7 דקות הכי הרבה, אם אני זוכרת טוב ולא מבולבלת אם אני מכירה את תל אביב, כי הכל
נראה לי אותו דבר, ראיתי את בנייני הבורסה כך אני מניחה שאני הייתי ברמת גן, אבל לא סגורה
על עצמי, הגענו לבית לחניה, עלינו, בית קטן שתי קומות, עלינו לקומה שניה.
- ש. **תתארי את הבית.**
- ת. נכנסנו, היה חדר כניסה שבו היה שולחן קטן עגול עם שני כיסאות, בצד ימין היה שולחן
ועליו מחשב, בהמשך הייתה יציאה דלת, בסוף הסתבר שזו המרפסת ששם הייתי, מטבחון
מולי, שיש קטן, מטבח פתוח, מקרר על יד, מולי הייתה עוד כניסה יציאה עוד דלת שאחר
כך הסתבר לי שזה שירותים, ומצד שמאל היו שתי דלתות ששם לא הייתי, לא יודעת מה
היה שם, איזה חדרים. ישר באותו לובי הנחתי תיק על הכיסא ליד המחשב, ניגשנו לשיש
הנאשם שאל מה...
ש. **מה היה בתיק שהנחת?**
- ת. הבאתי איתי בגדים כי לא רציתי לנסוע ברכבת עם הבגדים לבילוי, אז הבאתי שני סטים
כדי להחליט מה אני רוצה ללבוש. הנחתי את התיק, שאל אותי הנאשם מה אני רוצה
לשתות, לא זוכרת אם הוצע לי תפריט של דברים, ובכל זאת בחרתי בוודקה עם מיץ, לדעתי
תפוזים אולי אשכולית, עמדתי על יד הנאשם בזמן שהוא מזג את המשקה, לקחתי את
הכוס והמשכתי למרפסת, לדלת שאחרי המקרר. המרפסת קטנה חמודה עם ספה ושולחן
וחתול, התעסקתי עם החתול כי אני מאוד מחבבת חתולים, ישבתי על הקצה הימני של
הספה, הנאשם התיישב בקצה השמאלי של הספה כך שהיה בינינו מרחק שלפחות עוד 2
אנשים, התחלנו לדבר, לגמתי לי בזמן הזה, דיברנו, בעיקר הקשבתי, לא זכור לי שסיפרתי
משהו על עצמי בגדול או בקטן, לעומת זאת סיפר הנאשם על חייו, על גרושתו, על בנים שלו,
איפה הם, במה הם עושים, איפה נסעו אחרי הצבא, מה עשו בצבא, החברות שלו, שתי
חברות שלו לפחות זכור לי, איפה הוא עובד. ישבנו ודיברנו.
- ש. **כמה משקאות את שתית באותו ערב, את מספרת על משקה אחד שהוא הכין לך.**
- ת. ישבנו במרפסת בסביבות שעה וחצי ובמשך שעה וחצי שישבנו ודיברנו ניגש הנאשם לפחות
פעמיים אולי שלוש לא יותר מזה להביא עוד משקה, ובזמן הזה לא נכחתי במטבח
והמשכתי לשבת במרפסת, הנאשם ניגש לבדו למטבח שאני בעצם את המטבח לא רואה
מכיוון שיש קיר שמפריד בין המרפסת לחדר כניסה שבו המבטח. חזר פעמיים או שלוש
לפחות עם המשקה והמשכנו לדבר והמשכתי לשתות.
- ש. **הנאשם טוען שאת במהלך אותו ערב שתית פעם אחת שלושת רבעי בקבוק וודקה ואחר
כך בקבוק וודקה שלם, מה יש לך לומר על זה?**
- ת. בלתי אפשרי בשעה וחצי לשתות שלושת רבעי או בקבוק וודקה, מכיוון שכשמכינים
קוקטייל שמים קצת וודקה, לשתות בקבוק וודקה בשעה וחצי צריך לשתות בצורה כזו

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא גלעד נויטל, אב"ד,
כב' השופטת טלי חיימוביץ,
כב' השופטת לימור ביבי

שהבבוק בפה. נראה לי שזה משהו כמו חמישית מהכוס אם הכוס היא 250 מ"מ אז זה 50 מ"מ.

ש. מה את יכולה לומר לנו על הרגלי השתייה שלך?

ת. אני לא בן אדם שביום יום שותה, אם אני יוצאת לבילוי זה יכול לקרות לפעמים אחד, היו תקופות שגידלתי ילדים מהרגע שהגדולה נולדה קרוב ל-14 שנה לא יצאתי מהבית בכלל, אם אני נוהגת לצאת זה יכול לקרות אחת לחודשיים אחת לחודש, לא קורה אפילו אחד לשבוע, אני שותה אם יש צורך, הכוונה אם מדובר בכמות סבירה, אם אני יושבת עם חברים אני יכולה לשתות שלושה ארבעה דרינקים לא יותר שזה אומר כמו המתכונת הקודמת שזה אומר כ-50 מ"מ של אלכוהול בכל דרינק וזו הכמות שאני יכולה להכיל בתור אדם אחראי כדי שאני אוכל לחזור לחיים רגיל. אני בחיי לא הגעתי למצב שמישהו גרר אותי, סחב אותי, שהקאתי או לא הרגשתי טוב מכמה דרינקים של אלכוהול.

ש. תארי הלאה מה ארע?

ת. כשניגש הנאשם למטבח להביא את המשקה השלישי או הרביעי הסתכלתי על השעון בפלאפון, הוא שכב על השולחן לחצתי עליו וראיתי שהשעה 30:23, חשבתי לעצמי שתיכף שעה 00:24 ותכננו לצאת כי אני קבעתי עם אנשים וזו הייתה המטרה להגעה לתל אביב בכלל, הסתכלתי על השעון אמרתי שאפשר לצאת עוד חצי שעה, זה אומר שהנאשם יביא עכשיו דרינק אחרון, אשתה ממנו קצת, אחליף בגדים ונתקדם לכיוון קומפורט. הביא הנאשם את המשקה האחרון והתיישב באותו מקום בקצה השמאלי ואני בקצה הימני, לגמתי קצת מהמשקה הזה ואז הטלפון שלי מצלצל.

ש. תנסה להיזכר אם היה עוד שלב לפני שהטלפון מצלצל?

ת. כן. בהחלט. היו שני שלבים. לגמתי מהמשקה, יצא הנאשם מהמרפסת לתוך הדירה וחזר התיישב כבר טיפ טיפה קרוב אליי, הושיט לי יד ואמר לי שיש לי כדור אקסטזי, הוא ציין ששתי החברות שלו לקחו מעיין ודניאל וזה נורא נחמד, ואם אני רוצה אמרתי שאני אקח, הושטתי יד והוא הניח את הכדור ביד שלי, זיהיתי שצורתו היא קצת משונה מכיוון ש-15 או 17 שנים לפני שנולדו הילדים יצאתי כמה פעמים לבילויים במסיבות ולקחתי בחיים שלי פעמיים שלוש כדור אקסטזי לבילוי ספציפי לרקוד ולשמוח. לכן החלטתי גם במקרה הזה לקחת, כשהוא הניח את הכדור ביד שלי שנתן לי הנאשם זיהיתי שיש לו צורה משונה ואמרתי לנאשם שיש לו צורה מאוד מוזרה והוא נראה כמו ויטמין והצבע שלו צבע חולי חום כזה, שראיתי בחיי כדורי אקסטזי הוא בחיים לא היה בגודל הזה ולא בצורה הזו ולא בצבע הזה. אז הסביר לי הנאשם על חברות שלו שהן לקחו וזה היה בסדר. לקחתי את הכדור לא זוכרת אם עברו 2 דקות או 5 דקות, הרגשתי שהנאשם מתקרב אליי קצת, הרגשתי את הרגל שלו קרוב אליי ואז גם היד שלו הונחה על הברך שלי. ואז צלצל הטלפון.

1 איך היום את מתייחסת לאותו רגע שבו הרגשת שהיד שלו והרגל שלו מונחות עליך?
2 שאני אומרת שמוקדם לזה לא היה שום דבר ברמת הקרבה ככה שאם הוא היה מתקרב
3 אלי לפני כן אני מניחה שבאותו רגע היה לי קצת ערפול כי לא הגבתי וזה ממש זכור לי כי
4 שניה הרגל שלו והיד שלו וזהו. אני מניחה היום שהייתי כבר מעורפלת ככה שלא הגבתי,
5 כי כפי שאני מכירה את עצמי הייתי אמורה להגיב וממש לא בכעס יכול להיות שאפילו
6 בצחוק מה זו היד הזו מה קורה פה? מה היד שלך עושה על הרגל שלי? זה מאוד אופייני לי
7 אבל לא הגבתי, אז היום אני מניחה שהייתי כבר מעורפלת ממש לא הצלחתי להגיב.
8 **תתארי לנו מה קורה הלאה?**
9 הטלפון שלי מצלצל אני פותחת עיניים, מנסה לפקוח, נורא קשה, פותחת, אני לא יודעת
10 איפה אני, בלתי אפשרי היה לי להזיז איזה חלק בגוף פרט לעיניים, רק זזות העיניים ומה
11 שאני רואה רק לבן, שזה למעשה קירות ותקרה, הכל לבן, לא מצליחה להזיז בכלל כלום
12 רק שומעת את הטלפון שלי קודח מהצלצולים בלי הפסקה, כיוון שאני לא יודעת איפה אני
13 נמצאת אני גם לא יודעת איפה לחפש את הטלפון, אוספת את עצמי ואוזרת את כל כוחי
14 ומנסה להתרומם טיפה בכדי להבין איפה הטלפון שלי. מסובבת עיניים בעקבות הצלצלול
15 בצד ימין ורואה שהטלפון שלי על השידה, מנסה טיפה להתרומם, להחזיק אותו ביד,
16 לקחתי אותו, אני רואה שהבת שלי מתקשרת ובאותו רגע אני רואה שהשעה 11:30 בבוקר.
17 שאני עוד לא מצליחה להבין כלום רק דבר אחד, שעזבתי את חיפה יום לפני כן, אמרתי
18 לילדה הגדולה שאני מסיימת את הבילוי בדרך כלל בסביבות הבוקר 5-6 עולה על רכבת
19 ראשונה וב-8 בבוקר אני כבר בחיפה, כשאני מבינה שהשעה 11:30 והילדים התעוררו ולא
20 מצאו אותי ביית זה הדבר היחיד שאני מבינה באותו רגע שום דבר אחר לא, אני עונה
21 לטלפון וממהרת לשקר. שנרדמתי אצל חברים ולא שמתי לב ואני כבר מתלבשת וטסה
22 לחיפה. אחרי שאני סוגרת את הטלפון ומניחה אותו על השידה דבר ראשון שכבר נראה לי
23 מוזר זה מתי אני עוד לא מבינה מה קורה בחדר, אני לא יודעת מי ליד, הדבר היחיד שכבר
24 נראה לי מוזר שאני את הטלפון שלי כאן לא הנחתי, איך הטלפון שלי הגיע לשם וזה עוד
25 בלי לחשוב איך אני הגעתי לשם. ההרגשה הראשונה שעוברת לי שאני חשה ממש זה בועה
26 מוחלטת שאין לתאר, הרגשה מאוד מוזרה של ראש מצד אחד חלול לגמרי, אין מחשבה,
27 המוח לא מצליח לחבר אחד ועוד אחד, הוא חלול לגמרי והמימות, מאוד מוזרה וכל הגוף
28 כואב כאילו הרביץ לי עם מקלות, זה התיאור היחיד שמצאתי. ואז אני מסתכלת שמאלה
29 ואני רואה את הנאשם עם הגב אליי על הצד ואני רואה שחלק גוף עליון ערום, אין שמיכה
30 ואני בהלם, מה הוא עושה פה אמרתי לעצמי מתוך המימות, ואז מיד הסתכלתי על עצמי
31 ואז ראיתי שגם אני ערומה. באותו רגע הסתובב אליי הנאשם ואמר לי "בוקר טוב היה
32 מהמם, זרמנו, והשתוללת וכל כך נהנית" (העדה משתחה, מתקשה להמשיך לדבר) התיישב

1 הנאשם על הקצה שלו על המיטה, התיישב עם הגב אליי ואני עדיין ממשיכה לשבת בהלם
2 מוחלט, תופסת את השמיכה ומרימה אותה כמו ילדה קטנה בהלם מוחלט ומה אני עושה
3 כאן בכלל, קשקש משהו הנאשם כמו "אני אכין קפה" והוא בא לצאת מהחדר כשהיציאה
4 מהחדר היא מולי, יוצא הנאשם מהחדר בצורה מאוד משונה עם הגב אליי, הוא ערום לגמרי
5 אבל עם הגב לגמרי, יצא מהחדר ובשלב הזה אני אומרת איזה מוזר זה, בן אדם שאומר
6 שהיה לילה סוער אז למה הוא יוצא מהחדר עם הגב אליי, למה הוא צריך להתבייש. חוזר
7 אחרי כמה דקות כבר לבוש בשורט ובזמן הזה אני עדיין יושבת המומה על המיטה רק מנסה
8 להפעיל איזה מחשבה למה המוח שלי לא מצליח לתת פקודה לרגל לקום, אין לי שום תזוזה
9 בכלל, מנסה להפעיל את כל הכוח ומורידה רגליים לאט לאט אחת אחרי השנייה ואז נגלה
10 לעיני תמונה, של כל הבגדים מפוזרים, מנסה להתכופף הכל מאוד קשה, כאבים בגוף
11 בפרקים עוד לא הבנתי הרבה דברים, רק שהגוף מאוד כואב, מנסה להתכופף ואז אני רואה
12 שהציפורניים בידיים שבורות, בשתי אצבעות נדמה לי, צמיד מהרגל קרוע על הרצפה,
13 תחתונים חזייה הכל מפוזר, בגדים בכלל עוד לא ראיתי. אלה ציפורניים שלי לא
14 מלאכותיות, בגדים מפוזרים, צמיד שהיה לי על היד לא היה בכלל, עדיין ממשיכה לשבת
15 ולבהות על כל מה שקורה פה, הדבר היחיד שעובר לי בראש האם אני עשיתי את כל מה
16 שקורה פה שהתשובה היא ברורה אין מצב בעולם, אני בן אדם מאוד מסודר, פרפקציוניסט.
17 כל דבר אצלי מאוד מסודר, אם אני מורידה בגד אני מניחה אותו ובטח ובטח לא לבני נשים
18 שאני צריכה ללבוש על הגוף שלי לזרוק על הרצפה. עבר פה איזה לילה פרוע ואני ממש לא
19 בן אדם פרוע ואני גם לא זוכרת שאני הגעתי למצב הזה שאני פיזרתי את כל זה לאט לאט
20 מתחילה להתלבש, לאסוף דברים, מאוד קשה, והבועה בראש זה משהו שאין לתאר זו
21 הרגשה שבחיים שלי לא הרגשתי בשום מצב שהוא גם לא אחרי ששתיתי אלכוהול וגם לא
22 אחרי שלקחתי פעמיים שלוש בחיים שלי אקטסוזי וגם לא אחרי הרדמה בניתוח, זו המימות
23 מאוד מוזרה. אני מתחילה לאט לאט להתלבש, הנאשם שואל אותי אם אני רוצה קפה
24 ואמרתי שאני לא רוצה כלום, שאני רק רוצה להגיע לחיפה ושיקח אותי לרכבת. אחרי שאני
25 אוספת את הבגדים ומתלבשת ולאט לאט יוצאת לחדר כניסה שבו הייתי אתמול שזה
26 המקום היחיד חוץ מהמרפסת והשירותים שקצת מוכרים לי, חוזרת ללובי לחדר כניסה,
27 השולחן הקטן עם הכיסאות התיישבתי עליו, אי אפשר לעמוד, הרגליים כמו צמר גפן, אי
28 אפשר, התיישבתי, התחיל לקרקר סביבי הנאשם האם אני רוצה לאכול, לשתות, יש למטה
29 מאפיה עם בורקסים טריים ומאפים והוא יכול להביא, אמרתי שאני לא רוצה כלום גם לא
30 קפה ואפילו לא הלכתי לשירותים אמרתי שאני רוצה להגיע הביתה. יצאנו לפני שיצאנו אני
31 יושבת בשולחן הזה ולא מצליחה להבין איך הגעתי למקום שאני לא מכירה, איך אתמול
32 ישבתי במרפסת שם ומצאתי את עצמי שם, אתה דרך מהמרפסת לחדר השינה אני לא

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא גלעד נויטל, אב"ד,
כב' השופטת טלי חיימוביץ,
כב' השופטת לימור ביבי

זוכרת. הסתובבתי והסתכלתי על שתי הכניסות לחדרים שהיו שם שלא הכרתי ערב לפני אמרתי איך הגעתי לשם, איך ידעתי ששם זה חדר שינה, ואז אמרתי לנאשם איך יכול להיות שאני לא יודעת ששם זה חדר שינה, איך הגעתי לשם, התחיל להסביר לי הנאשם שאתמול הוא הראה לי את החדר, עשה לי סיבוב בבית, המשכתי לבהות בתדהמה בכניסות שם ואמרתי שאני לא זוכרת דבר כזה. המשיך להגיד לי הנאשם שמאוד נהייתי ושרטטתי אותו ונאנחתי וצווחתי ושהיה לילה וזרמנו ואני מסתכלת עליו ואומרת שהוא מספר ואני את זה לא יודעת. באיזה שהוא שלב קמנו ויצאנו מהדירה, הוא הוריד אותי ברכבת.

דיברתם במהלך הנסיעה לרכבת?

זו הייתה נסיעה קצרה של מספר דקות, אני לא דיברתי הייתי בהלם. יצאתי ועליתי על הרכבת, שעה שלמה עד לחיפה ישבתי כמו פסל, אפילו טלפון לא הוצאתי, בהלם מוחלט ורק מהדהד בראש איך יכול להיות מצב שבו אני יושבת במרפסת ולמחרת מוצאת את עצמך במקום שהכי לא תכננת להיות בו שלא התכוונת להגיע אליו בשום צורה שהיא, איך יכול לקרות דבר כזה שאת לא זוכרת, כלום. דבר הכי משונה היה לי שבגיל 43 קיימתי יחסים עם גברים, לא קרה מעולם שאני מתעוררת בבוקר ולא יודעת מי זה הבן אדם הזה, ופה זה קרה, מסתבר שביליתי לילה סוער לפי סיפורים ואני אפילו לא יודעת איך הבן אדם נוגע, מה המגע שלו על הגוף שלי, לא יודעת איך הוא מנשק, והכי הזוי/מצחיק/סוריאליסטי לגמרי, הנאשם יצא מהחדר כשהוא עם הגב אליי, אני לא יודעת אם יש לו איבר מין, ומה הגודל שלו, אני לא יודעת כלום. שכחתי עוד דבר, כשישבתי על המיטה וניסיתי להתכונן כבר היו לי כאבים בנרתיק, מן שריפה, או תחושה של שפשוף, כאב, שורף.

מה את יכולה יכולה להגיד על המשיכה שלך לנאשם?

לא הייתה לי משיכה אליו מעולם, ולכן כשתכננתי לצאת לקומפורט תיאמתי עם ידיד שלי שיהיה שם לפני שהחזרתי תשובה לנאשם שאני אכן מגיעה, וידאתי שיש בן אדם כך שלא תכננתי שיהיה בילוי זוגי ובטח ובטח לא אינטימי, מעולם לא נמשכתי לבן אדם הזה, כלומר לנאשם, במפגש אז ביים כשביקשתי ממנו שתיה, או שהגעתי אליו הביתה לא היה איזה רגע נתון של קונוטציה מינית או אינטימית או איזה שהוא משהו בדרך לשם, קרבה או דיבור, לא היה כלום. לא בהתכתבויות, לא בדיבורים, כלום, פשוט כלום. כך שמעולם לא נמשכתי לבן אדם, לנאשם, זה גם לא הטעם שלי של סגנון גבר, כך שהדבר היחיד שהיה בראש שלי שאני מגיעה לתל אביב זה להכיר אנשים חדשים, כי להכיר את הנאשם בתור ידיד זה נשמע לי סביר ונורמלי, לשתות דרינק אצלו ולצאת לבלות עם עוד אנשים.

את נוסעת ברכבת.

המומה לגמרי, אין שום מחשבה בראש פרט למשפט אחד שמהדהד לי בראש "מה קרה לך, איך בגיל 43 את מוצאת את עצמך במצב שאת יודעת שבכלל בשום דרך לא תכננת להיות

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא גלעד נויטל, אב"ד,
 כב' השופטת טלי חיימוביץ,
 כב' השופטת לימור ביבי

- שם, לא זרמת, את בן אדם מבוגר" אני בן אדם מבוגר אני יכולה להבין שקורה משהו בערב
 1 וזורמים אבל לא הייתה שום זרימה, לא היה שום כיוון איך יכול להיות שמצאת את עצמך
 2 במקום האחרון או בין האחרונים שתכננת להיות בו באיזה שהיא צורה, או הנחתי שקיימת
 3 אפשרות כזו למצוא את עצמך אצל בני במיטה, לא, תכננתי להגיע למועדון ולחזור הביתה.
 4
 5 **ש. את מגיעה הביתה.**
 6 אני מגיעה הביתה, לפני שאני פותחת את הדלת אני מלבישה מסכה שהכל מעולה, שחם
 7 וחלילה שהגדולה לא תראה שקרה משהו לאמא, הילדה מתחילה לשאול אותי שאלות למה
 8 לא יצאתי עם רונן והשבתי שכולם באו לבית של הנאשם ונרדמתי. סיפרתי לה את הסיפור
 9 שלא יהיה לה חשוד מה אני עושה בדירה של הנאשם רק אני והוא, אז סיפרתי שכל החברים
 10 הגיעו לדירה שלו ולכן לא יצאנו לקומפורט ואז באיזה שהוא שלב נרדמתי. אמרתי לה שאני
 11 חייבת להיכנס למקלחת זה גם דבר שרדף אותי כל הנסיעה מהרגע הראשון שקמתי, הדבר
 12 הראשון שרציתי לעשות זה לקרצף את עצמי לא להתקלח. וזה דבר ראשון שעשיתי, נכנסתי
 13 למקלחת וסגרתי את הדלת, היה לי נורא קשה לתקשר עם הילדים, נכנסתי למקלחת
 14 וסגרתי את הדלת. דבר ראשון התיישבתי על האמבטיה כמה שניות, קמתי, אני עומדת מול
 15 המראה ומה שמסתכל עליי מהמראה יצור מסכן, נראה כמו איזה כלב מוכה, לא יכולה
 16 להגדיר, משהו מאוד מסכן, עלוב ואני לא מזהה את עצמי, אני עושה ככה לגוף ואומרת מה
 17 קורה לי מתחילה לאט להוריד בגדים, דבר ראשון מ ורידה חולצה לא משנה באיזה סדר,
 18 מורידה חולצה, ואז אני רואה שכל הגוף העליון עם סימנים כחולים בגודל בערך של כמה
 19 ס"מ קוטר כמו בגודל כדור פינג פונג, אמרתי שלא הרגשתי את הדבר הזה שיש כמה כחולים
 20 ולא אחד, היה על השד, היה באיזור הבטן ואז כשהורדתי מכנסיים ראיתי שבאיזור
 21 המותניים יש הכי הרבה (מצביעה על המקומות בגוף כולל באיזור של המותניים לכיוון
 22 הישבן). לא מצליחה להבין כלום, מעולם זה לא קרה לי שהתעוררתי ומצאתי את הגוף שלי
 23 ככה אחרי לילה שזרמתי עליו כביכול. אני מנסה להיכנס למקלחת, היה לי שיער באותו
 24 אורך כמו עכשיו אני משחררת את הסיכה מהשיער, בצד ימין של הראש, כל השיער מאחור
 25 מרוכז בגוש שזה כמו ליפה, רסטה, גוש. אמרתי מה זה? כל השיער מלמטה התכווץ למעלה
 26 לגוש כמו ליפה, אני מנסה לפתוח את זה, זה היה קשר גדול ובצד השני האותו דבר רק קטן,
 27 לוקחת מסרק ומנסה לפתוח את הקטן, הצלחתי לפתוח את השיער, בצד השני אי אפשר
 28 היה כל הגוש היה תקוע, אי אפשר היה להוריד אותו, השארתי את השיער ככה וכעבור
 29 שבועיים הסתפרתי קצר. אי אפשר היה להסתובב ככה. נכנסתי למקלחת קרצפתי את עצמי
 30 עם הציפורניים לא עם ספוג, עם הציפורניים וקירצפתי את הגוף, בסיום המקלחת
 31 התיישבתי על האמבטיה ורציתי לקרצף את הנרתיק ונראה לי שנכנסתי עד הרחם כדי
 32 לשטוף ולקרצף היום אני מבינה שכנראה בתת מודע שלי זה היה משהו מאוד גועל,

כשהכנסתי את היד גם גיליתי שהדיאפרגמה לא נמצאת בנרתיק, הבנתי שהיא הוצאה, הדיאפרגמה ישבה בגוף שלי מאז שהייתי נשואה, קיימתי יחסי מין עם בעלי עם הדיאפרגמה, אי אפשר להוציא אותה מהגוף עם איבר מין ומכיוון שהיא לא הייתה הבנתי שהוא פשוט הוציא לי אותה. הסתכלתי אחר כך במראה על הנרתיק, הכל היה אדום ומשופף, התחושה שלי הייתה שהכניסו לי קרשים עם כל הלב וסובבו אותו, הכל היה משופף אי אפשר היה להטיל שתן, הכל היה שורף, חשבתי לעצמי שזה היה דבר מוזר כי בחיים שלי קיימתי יחסי מין מעולם לא היה דבר דומה אפילו לא קרוב. ילדתי בן 4 קילו שיצא ב-10 דקות וקצת קרע אותי ותפרו אותי זה אפילו לא דומה לזה, השפשוף היה כל כך אדום כואב ושורף שאמרתי אלוהים ישמור מה הוא עשה לי בהתחשב בכך שהוא יצא עם הגב אליו, מה יש לו שם או מה הוא דחף לי בתוך הגוף. כשגיליתי שגם הדיאפרגמה לא נמצאת נכנסתי לפניקה מטורפת שעוד מה אני יהיה בהריון? סיימתי להתקלח בקושי יצאתי מהאמבטיה אמרתי לילדים שאני צריכה לנוח כי אני לא מרגישה טוב, נכנסתי לחדר שינה, זה היה משהו בסביבות 2-3 בחמש אבא שלהם היה צריך לאסוף אותם אמרתי שאני אשכב לפני שהם יוצאים, נכנסתי למיטה והרגשתי קודם כל הבועה לא עוזבת אותי, חוסר מחשבה בכלל פרט למה קרה לך מה קרה לך, אבל קרה לך משהו, משהו שלא רצית, משהו שהוא לא בסדר, אבל מה, נשכבתי קצת במיטה לא הבנתי אם הגוף כואב, הרגשתי כאילו אני חולה ועוד לא הייתי חולה, אמרתי שאני אשכב קצת ואנוח אולי זה יעבור, לקראת 5 יצאתי מהמיטה עזרתי לילדים לסדר תיק, הם יצאו מהבית אחד הפעמים הבודדות שאמרתי איזה מזל שהם יצאו ונכנסתי למיטה. נרדמתי קצת. התעוררתי לקראת הערב היה כבר חשוך, לא זוכרת מה השעה הייתה וקדחתי מחוסר רעדתי, בשעתיים האלה שישנתי או בשעה וחצי יצא לי הרפס שמעולם לא יצא לי במיקום, ועכשיו הוא יצא לי במקום אחר ובשתי השפתיים, איבדתי קול לגמרי, בקושי יכולתי ללחוש, נשארתי לשכב במיטה ולקדוח ומצד שני המחשבה קודחת במוח, מה קרה לך זה מעולם לא קרה לך, את בן אדם מבוגר מאוד יציב ועם שתי רגליים על הקרקע, יודעת בדיוק מה את רוצה מתי ואיך ומתי את לא, איך יכול להיות שמצאת את עצמך בחדר שבכלל לא התכוונת להיות שם, והמחשבה קודחת מה קרה לך, מה קרה לך, מה קרה לך, חברה שלי מירב הייתה בחו"ל בארה"ב התקשרה אליי ולא הצלחתי לדבר, לחשתי רק, התאמצתי לדבר, שאלה מה יש לי ולא התכוונתי לספר לה לא בטלפון ולא כשהיא בארה"ב על המוזרות שאני חשה למה יש דיסוננס כזה, פשוט אמרתי לה שאני חולה היא אמרה לי שאני נשמעת נורא, אמרתי שכן שאין לי קול, המשכתי לשכב במיטה לסירוגין התעלפתי מהחוסר, לסירוגין לא, כל הזמן המוח שלי קודח מה קרה לך מה קרה לך.

ומה קורה עוד באותו לילה בינך לבין עצמך?

1 כל הזמן קודח בראש שבאיזה שלב משהו לפנות בוקר בשעה 4-5 פתאום אני מתעוררת
2 מהקדחת חום, באיזה שהיא ידיעה כזו שלפני הרבה שנים היה איזה סיפור...
3 **תנסי להיזכר איזה מחשבות עולות לך במהלך אותו לילה כשאת מנסה לשחזר מה קרה?**
4 שזה לעולם לא קרה לי. שאני בן אדם מאוד יציב ויודע מתי אני רוצה. את זה לא רציתי.
5 שעברתי משהו מ אוד לא בסדר, רע בעיני, עם כל התחושה על הגוף שלי.
6 **אני מרעננת את זכרוניך מהתמליל של החקירה מיום 24.7.18 עמוד 28 משורה 14 והלאה.**
7 כן אני נזכרת – וואו, כל הזמן קודח בראש מה קרה לי ואין שום זכרון, זאת אומרת אני
8 מבינה שאם פעם אחרונה שהסתכלתי בשעון היה 30: 23 ואחרי זה 30: 11 יש לי איבוד זכרון
9 מוחלט של 12 שעות, אני חייבת להתאמץ ולנסות להיזכר במשהו, לא יכול להיות ש-12
10 שעות נעלמו מחיי סתם ככה. מתאמצת מאוד קשה ואז פתאום עולה איזה רגע הראשון ואז
11 השני ואז השלישי, הרגע הראשון פתאום אני נזכרת ואני לא מצליחה להבין אם ראיתי את
12 זה בעיניים או מדמיינת, ואז ראיתי את זה בעיניים, אני כאילו צופה על עצמי מהצד, אני
13 עומדת בחדר כניסה של הנאשם ואני מנסה להגיע לשירותים שהם שני מטר בערך ואני לא
14 מצליחה להגיע, יש לי איבוד מרחב מוחלט, מנסה להיתפס באוויר, ואין כלום, מנסה להגיע
15 ואני לא מצליחה, אני מרגישה את הידיים של הנאשם על המותניים שלי (העדה מראה על
16 מותניה) והוא מנווט אותי לאט לאט, מוביל אותי, מנסה להחזיק באוויר, נגמר. הזכרון של
17 הרגע שניה. זכרון שני שעולה ולא נזכרתי בהם ביחד, עולה לי עוד זכרון שאני עומדת באותו
18 מקום הפעם אני מכוונת להגיע לכיסא שעוד יותר קרוב מהשירותים, שעליו ערב לפני כן
19 הנחתי את התיק ואני מנסה להגיע לתיק ואומרת שאני מתכננת להחליף בגדים ועוד פעם
20 הוא תופס אותי במותניים ומנווט אותי לכיוון ואני מנסה לתפוס באוויר ולא מצליחה
21 ובאיזה שלב הוא מוביל אותי לקיר, אני פותחת ומוציאה חצאית לבנה ומרימה אותה ככה
22 ואומרת "את זה אני אלבש". נגמר. הרגע האחרון שבו נזכרתי בו הוא הרגע הכי קשה
23 שמלווה אותי מזה 4 שנים, זו תמונה שלא עוזבת. עולה בקשר אם אני נמצאת עם בן זוג
24 שלי באינטימיות ואני נרתעת, תמונה שלישית אני מנסה להרים ראש, אני עוד לא יודעת
25 איפה אני, מה מו, חושך מוחלט אני מנסה להרים ראש ואני מרגישה משהו מתרחש
26 למטה, אני לא יודעת בדיוק איפה למטה, משהו שאני רוצה לראות מה קורה שם, זוכרת
27 שאני פותחת את העיים חושך מוחלט ואני רואה לבן בעיניים זה כנראה הייתה התקרה,
28 אני מנסה להתרומם, משימה בלתי אפשרית, החלק העליון של הגוף שלי שוקל כמו סלע,
29 בעיקר הראש, אי אפשר היה להרים אותו בכלל, ואני מאוד מתאמצת כדי לראות מה קורה
30 שם, זה משהו שמפריע לי כנראה, זה בלתי אפשרי לנטרל כתפיים מאיפה שאני נמצאת, אני
31 מצליחה טיפה להרים רק ראש, לא כתפיים, אני מרימה טיפה ראש אני רואה רגליים שלי
32 מפושקות ופנים של בני בין הרגליים שלי והוא מסתכל עליי במבט שהיום אני יכולה להגדיר

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא גלעד נויטל, אב"ד,
 כב' השופטת טלי חיימוביץ,
 כב' השופטת לימור ביבי

1 את זה במבט מבוהל והראש שלי נופל אחורה סלע פשוט, הר. זה שלוש רגעים שאני זוכרת
 2 מה-12 שעות שאיבדתי. אחזור לרצף – התעוררתי בלפנות בוקר בעצם לא ממש ישנתי
 3 קדחתי כל הזמן, ואני פותחת עיניים ואני אומרת לעצמי שהסיפור שקרה לי הוא מאוד
 4 מוזר, ועולה בראשי שלפני הרבה מאוד שנים היה איזה שהוא סיפור במועדון אלנבי
 5 שבחורה סוממה בסם אונס ונאנסה על הבר וזה צולם ברשת והיה לה איבוד זכרון והיא לא
 6 זוכרת כלום. אני חושבת שזו הפעם הראשונה שירד לי האסימון או עלה בי חשד ואז לקחתי
 7 את הטלפון בידיים רועדות ואמרתי שזה לא קורה לי, חיפשתי בטלפון את הסיפור של
 8 אותה בחורה, לא מצאתי כל כך הרבה דברים אז אמרתי שאני אבדוק מה זה סם אונס
 9 שפתחתי ויקיפדיה והתחלתי לקרוא על סם אונס כל מיני כתבות שזה איבוד זכרון להרבה
 10 שעות, שיש במתן סם אונס יש הגברה במיניות ואז נזכרתי שהנאשם סיפר לי כל הזמן שאני
 11 נאנחתי וצרחתי ושרטתי שזה גם מאוד לא אופייני לי, אמרתי שיש פה כמה דברים
 12 שמסבירים, כל מיני תחושות אבל הדבר שהכי זעזע אותי זה שהסם יוצא מהגוף אחרי 8
 13 שעות ואין לי שום הוכחה להוכיח כלום. אין לי לאן ללכת, אין לי שום דבר לעשות. באותו
 14 רגע חשבתי שאני חייבת לסמס לו שהבנתי שהוא סימם אותי בסם אונס, אבל זה היה 4-5
 15 לפנות בוקר אז חיכיתי לבוקר בסביבות 7 בבוקר זה המקסימום שיכולתי לחכות כי הגוף
 16 שלי פשוט נקרע, סימסתי לו בווצאפ שהמכשיר טלפון באותה תקופה כבר לא קיים ובווצאפ
 17 אין גיבוי רק במסנג'ר אבל סימסתי לו שעכשיו הבנתי ואני יודעת שהוא סימם אותי בסם
 18 אונס. לא השתמשתי במילה אנסת אותי כי לא צריך לציין את זה כי זה שני דברים קשורים
 19 ברור מאליו שאף אחד לא יסמם אותי כדי לכסות אותי בשמיכה אז כתבתי לו שעכשיו אני
 20 יודעת שסיממת אותי בסם אונס. באותו רגע גם היה לי בראש שאני לא יעשה עם זה שום
 21 דבר ולא אלך להתלונן, לכן לא התכוונתי להיכנס לאינטרקציה עם בני מהבחינה זהו
 22 ולהסביר את עצמי. אבל הוא התחיל להסביר שהכל היה נהדר שזרמנו, שהיה לנו מעולה,
 23 שהתנשקנו, ושהוא לא יודע מאיפה אני הבאתי את הדבר הזה, היה כל כך נפלא שהוא
 24 אפילו לא יודע מה זה חררה הזה שלכם. לא הבנתי מי זה שלנו. המשך לשכנע אותי שהכל
 25 היה מעולה ועכשיו הוא חייב להגיע לחיפה כדי לשבת ולהסביר לי את כל הסיפור אמרתי
 26 לו שהוא לא מגיע לשום מקום. המשך עוד פעם להסביר בהודעות בלי סוף, הודעות,
 27 טלפונים, באותם רגעים עוד הייתי עונה לו ומקשיבה לו שהוא אומר שהכל היה נהדר ולא
 28 קרה כלום ויכול להיות שאני פשוט לקחתי אנטיביוטיקה יחד עם אלכוהול ושהייתי חולה.
 29 כך בין השאר הוא אמר לי.
 30 **אני מראה לך את ת/10 ואני מפנה אותך להתכתבות מה-25.10.15 בינך לבין הנאשם.**
 31 אני מאשרת אותה. פה הנאשם מסביר שהכל היה נהדר והכל היה בטוח, שהוא דאג לי,
 32 הביא לי מים לשירותים וליווה אותי לשירותים, שבאותו רגע אמרתי שזה אחד הרגעים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 נובמבר 2019

תפ"ח 39520-08-18 מדינת ישראל נ' ופניש

פני כבוד השופט, סגן הנשיא גלעד נויטל, אב"ד,
ב' השופטת טלי חיימוביץ,
ב' השופטת לימור ביבי

1 שאני זוכרת שהוא ליווה אותי לשירותים ואז שאלתי את עצמי למה צריך ללוות אותי
2 לשירותים מה אני לא יודעת ללכת? הגעתי לתל אביב בכוחות עצמי, ברכבת, אז שתי בלטות
3 עד לשירותים אני לא יודעת להגיע! למה היה צריך ללוות אותי? תוך כדי הסברים הנאשם
4 אומר לי כל הזמן שהכל ההי טוב ובסוף הוא אומר הכל היה טוב אבל אם פגעתי בך אז
5 סליחה, סליחה, סליחה. לשאלת בית המשפט הבגדים שהיו זרוקים על הרצפה
6 בחדר הם אותם בגדים שהגעתי לא החצאית הלבנה שהייתה עדיין בתיק.

7 **תספרי מה את יכולה לספר לנו על נתי?**

8 נתי הוא חבר טוב מאוד, כמו אח שלי, קטן ממני, יש בינינו קשר מאוד פתוח, בילינו ביחד,
9 מכיר אותי נהדר ואני אותו, כשכתבתי לנתי יום לפני שיצאתי לקומפורט בתל אביב, כתבתי
10 לו שאני יוצאת לקומפורט, דבר ראשון הוא שאל אותי עם רונן, אמרתי לא רק, עם בני ורונן
11 קודם עוברת לבני לשתות דרינק. ואז הוא שאל אותי עם רונן ואמרתי לו שכן. עם רונן. אני
12 חושבת שנתי מספיק מכיר אותי כדי להבין מתי אני יכולה לזרום, איזה סוג של גברים אני
13 זורמת, נתי מכיר אותי טוב, היה לו משונה באותו רגע שאני עוברת אצל בני ולכן הוא שאל
14 אם אני עושה את זה עם רונן, הוא לא הבין איך בני נכנס לתמונה כשאני בעצם לא מכירה
15 אותו טוב חוץ מפנים במסיבות. אחרי הבילוי בתל אביב וכל השבוע שחליתי כל הזמן
16 אמרתי לעצמי אני יודעת מה עבר עליי, אבל אני עוד מפחדת מהגדרות, להגדיר מה קרה,
17 אני יודעת בוודאות שסוממתי בסם אונס ונאנסתי אבל מפחדת מההגדרה אבל ניסיתי
18 להבין כשגם בדרך ניסה לשכנע אותי הנאשם שלא קרה לי כלום והוא לא עשה לי שום דבר,
19 ניסיתי להבין האם באמצע החיים אחרי 3 דרינקים אני יכולה להתעלף ל-12 שעות ולכן
20 רציתי להבין מעוד בן אדם לקבל אישור לכן החלטתי שאני לא מתפרצת ישר להגיד לנתי
21 סוממתי ונאנסתי, אלא עדיף שאני אספר לו בכללי על התמונה ואז נראה מה יש לו להגיד,
22 יכול להיות שנתי היה אומר לי שיש מצב שבשלושה דרינקים התעלפתי ככה, רציתי לספר
23 את הסיפור האמיתי ולא את ההחלטות שאני הגעתי אליהם, לכן במהלך שבוע שאני חולה
24 בבית אני מתכתבת עם נתי ולא מספרת לו דבר בכוונה.

25 **אני מציגה לך את ההתכתבות עם נתי שצולמה מהמכשיר שלך.**

26 אני מאשרת.

27
28 **בעת:** אבקש להגיש את ההתכתבות בצירוף המזכר מיום 13.12.18.

29 **ייגורית:** אין התנגדות.

30 נכתבות והמזכר מוגשים ומסומנים **ת/11** (התובעת: הסימונים בצהוב ובעט הם שלי).

31 **ייגורית:** הובאה בפני חברתי טענה מסויימת שקשורה לת/11 היא תבדוק ואנחנו נתקדם בעניין.

32

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא גלעד נויטל, אב"ד,
כב' השופטת טלי חיימוביץ,
כב' השופטת לימור ביבי

- המשך... 1
- ש. אני רוצה להפנות אותך להתכתבות עם נתי ואת כותבת לו למחרת בני ממש חמוד, עדין, 2
- נהייתי, רק דבר אחד מוזר לי שנעלמו לי מהזכרון כמה שעות. 3
- ת. מצויין שהתעוררתי ב-11:30. 4
- ש. תסבירי את ההתייחסות שלך לנאשם. 5
- ת. הזכרון הבהיר שלי עד שעה 23:30 פה לא היה שום דבר שיכול באיזה שהיא צורה לאיים 6
עלי או להרגיש לי אי נעימות, זאת אומרת הנאשם לא ניסה לגעת בי, לא ניסה לנשק אותי, 7
אפילו לא התקרב אליי, כך שלמיטב זכרוני הוא אכן היה חמוד, כי החלטתי שאני עוד לא 8
אומרת את החשדות שלי באותו שלב אלא מספרת רק מה אני יודעת ומה אני זוכרת. ומה 9
שאני זוכרת שהוא אכן היה חמוד ונחמד, הוא היה גינטלמן, אסף אותי מהרכבת, הזמין 10
אותי לדרינק, לא נגע בי. 11
- ש. ואז את נפגשת עם נתי כמה זמן עובר? 12
- ת. אחרי שאני מתכתבת עם נתי אני לא מספרת לו את הסיפור, אמרתי שנהייתי אבל היה 13
מוזר, בני חמוד אבל מוזהר, הוא מכיר אותי, הוא שואל אותי מה ואמרתי לו סיפורים 14
בהמשך, כל הזמן אני מנסה לבדוק מתי אני יכולה לראות אותו בארבע עיניים כדי לספר 15
לו, בשניה שאני פוגשת אותו משהו כמו שבוע אחרי המקרה, בסופ"ש שאחרי זה, אני מגיעה 16
לפאב של חברתו יושבת, אחרי כמה דקות נתי בא אליי ומבקש שאספר לו, כל הזמן חיכה 17
למפגש הזה, אמרתי לו האמת שלא קרה משהו מיוחד, באתי ישבנו על המרפסת הוא היה 18
נורא נחמד, שתינו דרינק ודיברנו ואז התעוררתי ב-11:30 בבוקר, הפנים של נתי התעוותו 19
באותו שניה, זהו זה מה שהספקתי להגיד לו מעבר לזה, והוא אמר לי "הוא סימס אותך 20
בסם אונס" אמרתי שהרי לשם כך רציתי לפגוש אותו, לשמוע עוד דעה, בלי לדעת פרטים 21
על המקרה, זה מה שהוא החליט רק מהמשפט שאמרתי שהתעוררתי מ-23:30 ל-11:30 22
בבוקר. וזהו. מאותו רגע החיים שלי נגמרו, אני הבנתי שהחשד שלי הוא מאה אחוז נכון 23
שעומד מולי בן אדם שלא סומס בסם אונס שבוע לפני כן והוא לא בבועה והמחשבה שלו 24
נקיה ובריאה, נתי אמר שאני חייבת להתלונן וחייבים לעצור אותו ואני לא לבד בסיפור 25
הזה ובטוח שיש עוד בחורות בסיפור הזה, אמרתי לו שזו לא אופציה בכלל והוא אמר שאני 26
חייבת לעצור אותו, שהוא יעזור לי ויתמוך בי וילווה אותי לכל מקום, היה לי ברור שעם 27
כל הרצון ללוות אותי בכל מקום הוא לא יכול, לא בבדיקות, לא בדיונים, לא בחקירות, 28
זאת אומרת אני לבד, התחננתי שלא ידבר כי הוא אמר שאם אני לא אלך להתלונן הוא 29
חייב להביא את זה לידיעת אנשים שמסתובבים במסיבות שידעו ויוציאו אותו מהמסיבות 30
ויוציאו את הנאשם מהקבוצות. התחננתי שלא יעשה את זה, אמרתי שזה החיים שלי 31
וההחלטה היא שלי, הוא אמר שהוא לא יכול לשתוק, באיזה שלב איבדתי אותו, הבנתי 32

1 שהוא יצא מהבר וראיתי אותו מתהלך בסמטה ומדבר בטלפו אז הבנתי שהוא כבר העביר
 2 דיווח למישהו, לא יודעת למי, אחר כך הוא אמר שהוא דיבר עם אחד ממארגני קבוצת
 3 המשפחות שמארגנים פיקנקים למשפחות עם ילדים, אחר כך יצא שוב וחזר ואמר שדיבר
 4 עם חברה שלו אילנית מתל אביב ויום למחרת דיבר גם עם רוני, רוני התקשר אליי יום
 5 למחרת להביע את צערו ואמר לי שבפעם הבאה שאני עוברת בתל אביב זה רק דרכו, מיד
 6 התחלתי לקבל הודעות עם תוכן קצת אחר של הנאשם מכיוון שברגע שנתי העביר את זה
 7 וזה עבר כמה אנשים התחלתי לקבל תוכן אחר שלא עשה לי כלום, ונלך לעורכי דין, ושניה
 8 אחרי זה לא נלך לעורכי דין כי זה סיפור יקר, אחר כך אמר שנלך למכונת אמת, לא נלך
 9 למכונת אמת. הוא אמר לי שנלך למכות אמת והוא ישלם את העלות ואם אצא זכאית הוא
 10 ישלם לי 5000 ש"ח ואם הוא יצא זכאי אני נשבע לך שאני אתבע אותך על עוגמת נפש, מה
 11 עשית לי, סיפרת לכולם, אני שוכב על הספה שבור ובוכה, יש לי שני בנים, זה כבר היה שלב
 12 שלא הגבתי בכלל לשום הודעה שלו, כל הזמן הסתכלתי ואמרתי איזה יופי, בן אדם מחליט
 13 לסמם אותי ולאנוס והוא גם מחליט שהוא ישלם לי 5000 ש"ח וגם מחליט שנלך למכונת
 14 אמת, מחליט את הכל לבד, יום אחרי זה נלך לעורכי דין, ויום אחרי זה לא נלך כי זה סיפור
 15 יקר ואני לא מגיבה לא עונה ולא חוסמת אותו בכוונה כדי לראות מה הוא ממשיך לכתוב
 16 לי, שאם לפני זה הוא היה מצליח לערער אותי אולי הוא באמת לא עשה לי כלום, אז מה
 17 קרה בעצם, פה אי אפשר לערער אותי זה מגיע לשלב של איומים, אני אתבע אותך, אני
 18 נשבע לך, כל הזמן הזה אני רק חוזרת לנתי ואומרת לו שיעשה לי טובה אם יוצא לו לדבר,
 19 הוא גם פנה אליי וביקש את הטלפון של נתי, והתחננתי שכולם יעזבו אותי בשקט, זה סיפור
 20 שלי אישי והחלטתי לקבור אותו. לכאורה היום אני מבינה שקברתי את זה.

21 מה קורה בשנת 2018 שכל הסיפור מתעורר?

22 יום אחד בהיר אני מקבלת הודעה מנתי במסנג'ר, עם פוסט תמונה של בחורה שפרסמה את
 23 הפוסט, אני רואה איזה שורה על בנות במסיבות טבע ואני רואה את הכותרת שנתי כתב:
 24 "כבר שלוש שנים הוא ממשיך לפגוע בנשים חייבים לעצור אותו". הבנתי מיד במה מדובר,
 25 פחדתי לפתוח את הפוסט כדי לא לקרוא במה מדובר, לקחתי את הילדים לחוג, לא נגעת
 26 בזה, בערב הגיע בן זוגי והרגשתי שמהו מוזר בשאלות שלו, ואז הוא שאל אותי מה קרה
 27 ואמרתי לו תראה מה נתי שלח לי והוא אמר לי שהוא יודע ושאני אפתח את זה ואז ראיתי
 28 פוסט של שני שמתחיל ככה: "נשים ממסיבות הטבע, גבר כבן 50 פלוס, לא זוכרת את
 29 הפוסט במדוייק, שמסמם נשים בסם אונס, לא הזכר שמו, נורא קיוויתי שלא מדובר בו
 30 (מצביעה על הנאשם). כי שאם מדובר בנאשם ידעתי שאם מדובר בנאשם ומדובר פה על
 31 כמה נשים שנפגעו בפוסט הזה אמרתי שאני אחת מכמה ונורא לא רציתי שאם במידה וזה
 32 באמת הוא וחייבים לעצור אותו אחרי שלוש שנים, אז נורא קיוויתי שזה לא הוא, פתחת י

**לפני כבוד השופט, סגן הנשיא גלעד נויטל, אב"ד,
כב' השופטת טלי חיימוביץ,
כב' השופטת לימור ביבי**

1 את התגובות לפוסט וניסיתי להבין מהן האם מדובר בנאשם, לא הצלחתי להבין כלום כי
2 אף אחד לא מדבר על השם שלו, ופתאום ראיתי איזה בחור שגם אני מכירה מהמסיבות
3 שהוא חבר של הנאשם וראיתי את התגובה שלו שאומר "אני מכיר את הברנש שיארגן תיק
4 גדול לכלא" ואז הבנתי שמדובר בנאשם כי מי שהגיב זה חבר שלו ואמר שהוא מכיר אותו.
5 באותו יום לא פניתי לבחורה שני כי לא הייתי אמורה לפנות אליה היא זו שפתחה את
6 הפוסט ויש לה עמותה של נפגעי מין שהיא מלווה אותה, בערב כל הזמן חשבתי ובלילה מה
7 אני עושה עם הסיפור הזה, והיה לי ברור שאני פונה ומשם נראה מה קורה עם זה למחרת
8 בבוקר פניתי לשני וכתבתי לה שאני אחת הבחורות, אבל לפני שאני אתחיל הסיפור המזעזע
9 של חיי רצייתי לדעת אם מדובר באותו אנס ששמו בני ופניש והיא כתבה לי אכן. קבענו לדבר
10 כי הייתי בעבודה, קבענו לדבר אחר הצהריים, הגעתי הביתה והתקשרתי אליה, דיברנו
11 איזה שעותיים וסיפרתי לה את כל הסיפור ומשם התחילה כבר הדרך.

לפני שהלכת למשטרה התראיינת נכון?

1 נכון זה בא בעקבות שני. משם התחילה הדרך, פנתה אליי שני, ניסתה לכוון אותי איך אני
2 מתלוננת, עם מי אני הולכת, עם העמותה שלה, אם יש לי עורך דין, עוד לא הבנתי איך אני
3 הולכת, רק אמרתי שאני צריכה דרך בטוחה בן אדם שאני יכולה להישען עליו, קצת חששתי
4 שני נתנה לי טלפון של עורכת דין של העמותה, הילה, דיברתי איתה קצת, גם הסבירה לי
5 כמה דברים, לא הייתי סגורה על עצמי, אבל כל הזמן דיברתי עם שני, שני שאלה אותי
6 באיזה יום האם אני יכולה להתראיין והסכמתי, ככה הגיעו אליי אמיר גרא מערוץ 11
7 והתראיינתי.

למי בעצם סיפרת על כל מה שקרה? את מי שיתפת?

1 חברה שלי מירב שחזרה כמה שבועות אחרי זה מארה"ב, אמרתי לה שסוממתי בסם אונס,
2 לא דבר שהיא מבינה או מכירה, לא המשכנו לפתח את זה, אמרתי לה שאת הסיפור הזה
3 קברתי וזהו לא המשכנו לדבר על זה, הרבה היא לא יכלה להבין, כי היא לא קשורה
4 לבילויים האלה, סיפרתי לה את המקרה הזה וזהו. סיפרתי לנתי את מה שסיפרתי והוא
5 הגיע למה שהוא הגיע.

מתי שיתפת את בן הזוג שלך?

1 את בן הזוג שלי אריה דוד הכרתי חצי שנה אחרי האונס, וחצי שנה אחרי שהכרתי אותו
2 סיפרתי לו שהוא כבר הבין לבד מה קורה, שהסתובבתי באותן מסיבות והיו התלחשויות,
3 עיניים והוא הרגיש שמשוהו לא בסדר, חוץ מזה הוא היה איתי באינטימיות וישר הבין
4 שמשוהו עבר עליי כי נרתעתי כל הזמן, מהיכרות אינטימית איתי אפשר היה להבין שאני
5 בחורה סובלת ולא בחורה רגילה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 נובמבר 2019

תפ"ח 39520-08-18 מדינת ישראל נ' ופניש

פני כבוד השופט, סגן הנשיא גלעד נויטל, אב"ד,
השופטת טלי חיימוביץ,
השופטת לימור ביבי

תתייחסי לכמה טענות של הנאשם ותגיבי עליהם. הנאשם טען שכשהגעת אליו אכלתם ארוחת ערב והוא הכין רוסטביף ואכלתם? לא אכלנו. לא דובר על אוכל לא לפני בהודעות, לא הוזמנתי לארוחת ערב, לא הוגש אוכל, אני לא בן אדם שאוכל, אני שומרת על גיזרה אני לא אוכלת אחרי 8 בערב, כך שלא הייתי אוכלת רוסטביף בשעה 22:00.

הנאשם טוען שכשהיית אצלו את אמרת לו שאת נוטלת אנטיביוטיקה?
מעולם לא אמרתי דבר כזה. מכיוון שאם הייתי נוטלת אנטיביוטיקה או הייתי חולה מעולם לא הייתי מגיעה לתל אביב לבילוי בקומפורט כי זה מועדון שמתקיים כל יום חמישי, אם הייתי חולה באותו חמישי הייתי הולכת בחמישי אחרי זה כאשר אני בריאה, יש דבר נוסף שאני חושבת ידוע לפחות לחצי עולם שאנטיביוטיקה ואלכוהול לא באים ביחד כי האלכוהול מנטרל את השפעת האנטיביוטיקה, כך שלא הייתי חולה, באתי בריאה לגמרי.
בכל החקירות של הנאשם ובעימות איתך הנאשם טען שהוא לא נתן לך כדור כלשהו.

יגורית: במענה לכתבה אישום הנאשם לקח אחריות על העניין הזה, הסביר. לא צריך יחסות אם הנאשם הודה שהיא ביקשה כדור והוא נתן לה כדור.
בעת: אמנם זה מענה לכתב אישום, אבל יש שלל גירסאות, הרבה חקירות כולל עימות מולה ושא עולה והוא טוען טענה ואני רוצה התייחסות שלה.

החלטה

אינו כל מניעה לשאול את השאלה. מדובר בניסוח שהולם ראשית. בכך שיש מענה לכתב אישום ויש לטיב השאלות ולתוכן ובתנאי שהן רלוונטיות. אנו מתירים את השאלה.
והודע היום ט"ז חשוון תש"פ, 14/11/2019 במעמד הנוכחים.

לימור ביבי, שופטת

טלי חיימוביץ, שופטת

גד נויטל, שופט, אב"ד
סגן נשיא

יגורית: : איך השאלה רלוונטית?

החלטה

1
2
3
4
5
6

השאלה על פי תוכנה היא מהרלוונטיות בתיק. אנו מתירים את השאלה.

ניתן והודע היום ט"ז חשוון תש"פ, 14/11/2019 במעמד הנוכחים.

לימור ביבי, שופטת

טלי חיימוביץ, שופטת

גלעד נויעל, שופט, אב"ד
סגן נשיא

המשך...

ת. הנאשם נתן לי כדור.

חקירה נגדית לסניגורית

- ש. את מגיעה הביתה ב-1200 בצהריים?
ת. לא יכולתי להגיע ב-12:00 בצהריים.
ש. את מגיעה הביתה באחת בצהריים?
ת. לכיוון שתיים בצהריים.
ש. מתרחצת, רואה את עצמך, חושבת שהכניסו לך דברים, מקלות לנרתיק, כך את מספרת, מכניסה את היד שלך לרחם, את קולטת שאת בלי דיאפרגמה, את קולטת את כל זה, ואת קולטת שכואב לך, שורף לך, תחושות פיזיות שאת מספרת נכון?
ת. נכון.
ש. ואז בסביבות 2-3 בצהריים את מוצאת לתאר את בני לנתי החבר הטוב שלך שהוא חמוד, ונחמד ומפנק, עדין, מילים שלך ב-2 וחצי בצהריים אחרי שאת קולטת שאין לך טבעת ברחם ומישהו הניס לך מקלות בנרתיק, ואחרי שאת רואה סימנים את קוראת לו חמוד, מפנק עדין נחמד.
ת. למיטב זכרוני, הזכרון הבהיר שלי היה על הספה שהוא באמת היה נחמד, גינטלמן, מארח ושום זכרון אחר אין לי פרט לכאבים שזה דיסוננס מוחלט בין ההרגשה ואין זכרון להרגשה.
ש. את אמרת פה שכשאת בארבע וחצי לפנות בוקר נזכרת שיש לך הבלחי זכרון נכון
ת. שברי זכרון.